

● ODPOČILI SMO SE

PO DELU IN ZA DELO

Še ene počitnice so za nami. V poletnih dneh smo se odpočili in si nabrali novih moči, predvsem pa volje in odločnosti za jutrišnji dan.

Čeprav smo že pred nekaj tedni z vso vnamo in prepričanjem govorili, da med počitnicami življenje in delo ne smeta zamreti, da se je treba v boju za stabilizacijo nekoliko drugače lotevati izkoriščanja letošnjih dopustov, je bilo marsikje, kot da bi domala vse živo izumrlo. Delo se je marsikje skorajda ustavilo, stroji tudi. Ustvarjanja nečesa novega ni bilo. Pisarne in zavodi niso presegli ponekod tudi tistega, ki bi na vztrajno telefonsko klicanje odgovorili in povedali, da ni nikogar.

Številne aktivnosti, ki smo jih predvideli za poletni čas, so nas počakale do septembra.

S tem razmišljanjem želim opozoriti na to, da smo še vedno preveč dvojni v sebi, in to v času, ki je za to kar najmanj primeren. Gre za bitko pri ustvarjanju novega, za bitko dela na današnji stopnji revolucionarnega razvoja naše družbe. Zahteve do vsakega posameznika so tokrat

večje in tudi znatno zahtevnejše. Vse tokrat ponovno in odločno trkajo na pravo zavest in odgovornost. Ne le zaradi deklarativne zaprisege, temveč zaradi zaprisege, da iz doseženega naredimo še več. Da obvarujemo in naprej razvijamo Titovo dediščino ljudstvu. To pa je v nestabilnih gospodarskih zunanjih in notranjih tokovih težko.

Vendar res samo težko, ne pa tudi nemogoče. Že sama misel in potrditev, da smo tokrat v drugačnem, težjem položaju, kliče, da prenehamo samo prisegati na stabilizacijo, temveč da jo tudi izvajamo. Vsak pri sebi in v sredini, kjer živi in ustvarja.

Naslednja zelo pomembna in odgovorna naloga pred nami je ustvarjanje in nadaljnji razvoj samoupravljanja. Je že res, da se marsikje samoupravni sistem deluje bolj formalno in na papirju kot v resnici in v vsakdanju. Delegatski sistem sicer deluje, žal pa prevečkrat v osrednji sestavi in »molčeče«. V vseh družbenopolitičnih sredinah moramo sedaj sredi delegatskega mandata pogledati vzroke za slabo delovanje nekaterih samoupravnih organov, forumov in teles ter se s posamezniki pogovoriti o njihovem bodočem delu; o odgovornosti do nalog, ki jih sprejemamo in jih potem slabo izvajamo. Tak pogovor bi bil potreben predvsem tam, kjer ugotavljamo, da je

glavni vzrok zaviranja in nedela tako imenovani subjektivni faktor.

Najodgovornejši v krajevni skupnosti ali delovnemu kolektivu imajo v dneh pred nami še posebno odgovoren in zahteven položaj. Od vseh pa zahteva stabilizacija brezpogojno izvrševanje delovnih, samoupravnih in družbenopolitičnih nalog ter obveznosti.

Naš samoupravni družbeni in politični sistem je pravzaprav lahko učinkovit in daje maksimalne rezultate le takrat, ko se bomo vsi v njem vedli in delali tako, kot se dogovorimo. Je torej sistem največjega možnega reda in spoštovanja, sistem, v katerem so samovolja, lenoba in delovni oportunizem že davno pozabljene. Pa ni še vedno in povsod tako! Kar pogledajmo okrog sebe.

A kaj bi tarnali, vse preveč smo si krivi sami. Delno tudi zato, ker prevečkrat v sebi ali svoji sredini ne preganjamo takih »vrlin«, ki so delovnemu človeku v napoto.

(Nadaljevanje na 4. strani)

ZAOSTAJAMO

September večini napove konec počitnic in obeta znova več sej, razprav. V ospredje vseh pa bodo prišle razprave o osnutkih dogovora o temeljih družbenega plana občin in mesta za novo srednjeročno obdobje. V naši občini bo trajala ta razprava do konca septembra, prav pa je, da že zdaj spomnimo nanjo. Pogovor s podpredsednico IS občinske skupščine Moste-Polje Slavko Keržan naj »oživi« mnoge probleme, ki zadevajo našo občino in občane in da odgovor tudi na vprašanje v koliki meri se občinski načrti z mestnimi pokrivajo oziroma razhajajo.

»Osnovno, kar smo si zadali v občinskem planu, je izenačevanje življenjskih in delovnih razmer naših občanov z drugimi v Ljubljani. Menimo, da smo v Ljubljani ostali bolj zadaj in da bi morali to razliko v novem srednjeročnem obdobju zmanjšati. Glavni razlog, da je prišlo do tega, pa je v velikem prilivu ljudi.

Samo v zadnjih petih letih beležimo v Mostah 15.000 novih prebivalcev, v zadnjih desetih letih pa nad 20.000! To je največja stopnja rasti prebivalstva v Sloveniji, v Ljubljani pa sploh. Ker vzporedno nismo razvijali tudi druge dejavnosti, smo zaostali tako v šolstvu in zdravstvu, pri varstvu otrok, preskrbi, cestah...«

Nadaljevanje na 4. strani

● V PRIPRAVI SO

Izhodišča za III. samoprispevek

Konec leta 1981 se bo v Ljubljani izteklo II. samoprispevek. Rezultati takšnega načina združevanja sredstev delovnih ljudi in občanov so vidni v vseh petih občinah. Iz sredstev obeh samoprispevkov je in še bo zgrajena ali adaptirana cela vrsta objektov družbenega standarda, skupak kar sto. Sicer pa smo Ljubljančani prek sredstev javnega obveščanja, tudi prek Naše skupnosti, o izvajanju programa samoprispevka dovolj tekoče obveščeni.

Čeprav bomo ob koncu programa II. samoprispevka naš družbeni standard močno dvignili, pa že danes vemo, da le-ta še vedno ne bo takšen, da bi v celoti zadovoljeval. Tudi družbenih sredstev, katere delavci v združenem delu združujemo za to dejavnost, ne bo dovolj, da bi vsem občanom Ljubljane izenačili pogoje za zadovoljevanje potreb po varstvu otrok, šolstvu, zdravstvu, kulturi in še nekaterih drugih.

Predsedstvo mestne konference SZDL Ljubljana je zato ob obravnavi smernic srednjeročnega plana 1981—1985 imenovalo delovno skupino, ki naj pripravi izhodišča za III. samoprispevek v Ljubljani. To gradivo je v razpravi v družbenopolitičnih organizacijah in organih družbenopolitičnih skupnosti, o njem pa je razpravljalo tudi predsedstvo OK SZDL naše občine.

Predsedstvo je opozorilo, da mora biti pri pripravi programa

● V NOVO ŠOLSKO LETO STOPAMO

ZRELEJŠI IN SMELEJŠI

Ivan Cankar je o kulturi zapisal, da je kultura boj za novo in boljše. Tako moramo meriti svoj odnos do kulture na vseh delovnih področjih, še posebno na tistih najbolj občutljivih za oblikovanje samoupravne socialistične osebnosti, ki bo sposobna znanje in ravnanje preplesti z jutrišnjim dnem.

Boj za novo in boljše smo vtakali tudi v samoprispevek občanov in delovnih ljudi, ki so z njim prispevali in omogočili nove in nove zmage.

V novo šolsko leto stopamo zrelejši in smelejši. Ob sedmih centralnih osnovnih šolah je zrasla nova šolska zgradba v Novih Jaršah z 18 učilnicami, malo in veliko telovadnico, kuhinjo z jedilnico, športnimi igrišči. Pri podružnični osnovni šoli Leopolda Mačka-Boruta — danes samostojni popolni osemrazredni osnovni šoli — so zrasli prizidek osmih učilnic, mala telovadnica, razdelilna kuhinja in drugi spremljajoči prostori iz sredstev samoprispevka in občinskega proračuna.

Tako so učenci in učitelji bogatejši in smelejši pri svojem načrtovanju. Toda delovne zmage, načrtovanja in belo popleskane stene učilnic nosijo s seboj senco, ki skriva še neresene probleme. Kljub temeljem, ki silijo novo poslopje v Štepanjskem naselju kvišku, moramo učence devetih oddelkov (skoraj dvesto jih je) voziti na druge šole, tudi v sosednjo občino. Bijemo boj z organizacijo vzgojno-izobraževalnega dela v novi fužinski soseski, ki bo septembra sprejela prve prebivalce. Srečujemo se z nerazumljivim odnosom in dobrohotnimi nasmeški, kot da bi rekli: Boste že kakol!

Da, bomo! Toda že danes lahko storimo več kot to. Skupaj. Kljub nezavidljivim prostorskim možnostim moramo in moramo smelejše vplivati na delovanje in življenjske razmere učencev. Vrata šol se ne odpirajo samo za učence in učitelje, temveč tudi za vse tiste, ki so pripravljene sodelovati — za koordinacijske odbore za uvajanje celodnevne šole, pa društva in družbene organizacije (ki jih je v Ljubljani prek 300) — pa vse prepočasi, tipaje, iščejo nove organizacijske in vsebinske oblike dela.

Vendarle: še vedno je čas, da smejeje in uporneje vtakemo v naš skupni boj svežega zelenja, še vedno je čas, da postaja naš boj vedno bolj in bolj merilo naše kulture.

J. LAH

Titovi odlikovanci

Ob dnevu borca je predsednik naše občinske skupščine Marjan Moškrič na skromni, pa prigrizni slovesnosti vročil najzaslužnejšim občanom in delavcem iz naše občine državna odlikovanja, ki jim jih je še za svojega življenja podelil tovariš Tito.

Odlikovanja so prejeli: Stane Črne, Jože Podobnik, Janez Miklavc, Vida Dolničar, dr. Valter Koser, dr. Svetislav Petrovič, Meho Djogić, Ljudmila Troha, Marjan Flis, Jože Kuhar, Albin Parkelj, Jože Štefanič, Franjo Pavlovič, Anton Parkelj, Marta Pogačnik, Marica Rihar-Bežan, Viktor Mohar, Franc Černik, Fani Šlamberger-Štrmelj, Rozalija Kocjančič, Anton Jordan, Borut Srimšek, Pavel Rojc, Ciril Boben in Drago Zevnik. Iskreno čestitamo!

AB

● SINDIKATI V AKCIJI

Obravnavna polletnega gospodarjenja v OZD

Priprave na obravnavo že junija in julija: predsedniki IO OO OS seznanjeni z nalogami

Predsedstvo občinskega sveta ZS Ljubljana Moste-Polje je zadostilo 40 članov sveta, odborov in komisij, da tudi med letnimi dopusti spremljajo družbenopolitična dogajanja v organizacijah združenega dela. Pokazalo se je, da je bila ta odločitev odbrana, saj so člani o svojih ugotovitvah v delovnih organizacijah redno poročali občinskemu svetu, s svojim delom so pomagali OO ZS pri obravnavanju polletnih rezultatov, hkrati pa tako delovanje članov pomeni tudi njihovo lastno usposabljanje za samostojnejše delo v zvezi sindikatov.

V juliju je bilo tako opravljenih 30 obiskov v najpomembnejših organizacijah združenega dela.

Ugotovitve po opravljenih obravnavah v organizacijah kažejo, da so razen redkih izjem (Toplarna, Julon, Zidar Kočevje — tozdr Gradbeni sektor, Izolirka — TOZD Obrtna dejavnost in Indos) organizacije v občini Ljubljana Moste-Polje uspešno gospodarile, čeprav imajo skoraj vse težave pri nabavi surovin in repromateriala. Iz

poročil o gospodarjenju, ki so hkrati tudi poročila o realizaciji stabilizacijskih programov, je razviden pozitiven premik v obravnavanju letnih, saj je v vseh poročilih na prvem mestu omenjen povečan napor za smotno porabo surovin, zmanjšanje kalamit, boljše izrabo delovnega časa, zmanjšanje odstotnosti z dela in večjo produktivnost. V vseh obravnavanih primerih je bilo gradivo pravočasno in razumljivo pripravljeno ter obravnavano po sindikalnih skupinah.

Posebnosti, ki izhajajo iz poročil, pa so naslednje:

Kemična tovarna Moste je prvič v zadnjih treh letih imela polletne rezultate pozitivne; težav z devizami za nabavo surovin nimajo, ker veliko izvozijo.

ŽK Žito — v I. polletju so sicer uspešno gospodarili, vendar se srečujejo z notranjimi organizacijskimi težavami, predvsem še niso jasni status skupnih služb in dohodkovni odnosi med delovno skupnostjo in TOZD.

Perutnina Zalog se srečuje predvsem s težavami zaradi podražitev surovin in energije. Ker prodajne cene izdelkov ne pokrivajo več stroškov, so že začeli zmanjševati proizvodnjo, zlasti v kooperaciji.

(Nadaljevanje na 4. strani)

lišče s področja kulture, doma za potrebe pionirjev in mladine ter s področja socialnega skrbstva, doma za duševno prizadete otroke, upoštevana pa naj bi bila tudi telesna kultura. Povsem jasno pa je, da bo treba natančno ugotoviti kje so potrebe največje.

Višina samoprispevka naj ne bi bila večja kot sedaj, to je 1,5 % od osebnih dohodkov, vsekakor pa bo bistveno vplivala na pripravo programa gradnje objektov v naslednjih petih letih.

Z dosedanjima samoprispevkoma smo si že pridobili nekaj dobrih — pa tudi slabih — izkušenj, ki jih bo treba upoštevati za naprej. Predvsem mora gradnja potekati hitro, brez zastojev in če je le mogoče pričeti z deli v najkrajšem času. Že predhodno pa je treba poskrbeti za pridobitev zemljišč.

Razmišljanja in razprave o novem samoprispevku moramo nedvomno povezati s sprejemom dogovora o temeljih družbenega plana za obdobje 1981—1985 ter se v njihovi okvirih dogovoriti o tem, kaj potrebujemo in do kod lahko naše potrebe in želje tudi zadovoljimo.

M. R.